

on-line >>> www.alnari.rs
mail to >>> office@alnari.rs

Naziv originala:
Sara Shepard
PERFECT

Copyright © Alloy Entertainment and Sara Shepard, 2007
Translation Copyright © 2010 za srpsko izdanje Alnari d.o.o.

ISBN 978-86-7710-464-1

Savršena

Sara Šepard

Slatke male lažljivice

* treća knjiga *

Prevela Slađana Trninić

alnari
PUBLISHING

Beograd, 2010.

Za Ali

*Potraži i naći ćeš – ono za čim se
ne traga, ostaće neopaženo*
– SOFOKLE

Nek ti prijatelji budu blizu...

Da li si ikada imala prijatelja koji se pali na tebe? Da se prosto potpuno transformiše iz osobe kakva si mislila da je u neku... drugu? Ne pričam o tvom dečku iz vrtića koji je odrastao i postao trapav, ružan i bubuljičav, ili o tvojoj prijateljici iz kampa kojoj nemaš šta da kažeš kada ti dođe u posetu za božićni raspust, niti je čak reč o devojci iz tvog sestrinstva koja vas iznenada napušta i postaje gotik ili jedno od onih neobuzdanih klinaca koji kreću u istraživanje divljine. Ne. Govorim o tvojoj srodnoj duši. O devojci o kojoj znaš sve. Koja zna sve o tebi. Jednog dana, ona se okrene i postaje sasvim druga osoba.

Pa, dešava se. Desilo se u Rouzvudu.

„Pazi, Arija. Lice će ti se ukočiti i ostati tako.“ Spenser Hejstings je otvorila sladoled od pomorandže i gurnula ga u usta. Mislila je na grimasu razrokog, pijanog gusara koju je njena najbolja prijateljica, Arija Montgomeri, napravila pokušavajući da fokusira svoju *soni* kameru.

„Zvučiš kao moja mama, Spens.“ Emili Filds se nasmejala dok je nameštala majicu sa slikom bebe pileta sa zaštitnim naočarima i natpisom INSTANT KOKA PLIVAČICA! SAMO DODAJ VODU! Prijateljice su zabranile Emili da nosi svoje glupave plivačke majice:

'Instant dileja plivačica! Samo dodajte gubitnika!' Alison Dilorentis ju je tako zezala kada je Emili ušla.

„I tvoja mama kaže to?“ pitala je Hana Marin bacajući štapić od sladoleda sa zelenim mrljama. Hana je uvek bila brža od svih. „Faca će ti tako ostati“, imitirala je.

Alison je pogledala Hanu od glave do pete i počela je da se cereka. „Mama je trebalo da te upozori da će ti se *dupe* zalediti i ostati takvo.“

Hanino lice se opustilo kada je povukla nadole majicu na roze i bele pruge – pozajmila ju je od Ali i stalno joj se povlačila nagore, otkrivajući belinu njenog stomaka. Alison je potapšala Haninu potkolenicu japankom. „Zezam se.“

Bio je petak več u maju, blizu završetka sedmog razreda i najbolje prijateljice Alison, Hana, Spenser, Arija i Emili su se okupile u Spenserinoj luksuznoj porodičnoj dnevnoj sobi, sa kutijom voćnih sladoleda, velikom flašom *dijet dr peper* soka od trešnje i vanile, a mobilni telefoni su im bili razbacani po stolu. Pre mesec dana, Ali je došla u školu sa najnovijim LG telefonom na otvaranje i druge su odmah požurile da tog istog dana kupe za sebe. Sve su takođe imale ružičaste kožne futrole kako bi se slagale sa Alinom – dobro, osim Arije, čija je futrola napravljena od roze mohera. Sama ju je isplela.

Arija je pomerala napred-nazad polugu na kameri kako bi zumirala kadar. „A u svakom slučaju, lice mi se neće ovako ukočiti. Koncentrišem se na podešavanje ovog snimka. Ovo je za potomstvo. Kada postanemo čuvene.“

„Pa, svi znamo da ću *ja* postati poznata.“ Alison je zabacila ramena unazad i okrenula je glavu u stranu, otkrivajući svoj vrat belog labuda.

„Zbog čega ćeš ti biti poznata?“ izazivala ju je Spenser, zvučeći verovatno bezobraznije nego što je nameravala.

„Imaću svoj šou. Biću pametnija, slađa verzija Paris Hilton.“

Spenser je frknula. Emili je napučila blede usne razmišljajući, a Hana je klimnula glavom, istinski poverovavši. To je bila Ali. Neće dugo ostati ovde u Rouzvudu u Pensilvaniji. Naravno, Rouzvud je bio po mnogim standardima glamurozan – svi stanovnici su

izgledali kao manekeni sa fotografija za časopis *Taun&Kantri* – ali sve su znale da je Ali bila predodređena za veće stvari.

Istrgnula ih je iz zaborava pre godinu i po dana kada su postale njene najbolje prijateljice. Uz Ali na njihovoj strani, postale su glavne devojke u *Rouzvud Deju*, privatnoj školi koju su pohađale. Sada su imale takvu moć – da ocene ko je kul a ko ne, da prave najbolje žurke, da zgrabe najbolja mesta u sali za učenje, da se nadmeću za učeničke funkcije i pobede sa ogromnom većinom glasova. Dobro, ovo poslednje se odnosi samo na Spenser. Osim nekoliko obrta i preokreta – i nehotičnog oslepljivanja Džene Kavano, o čemu su se svom silinom trudile da ne misle – njihovi životi su bili transformisani iz podnošljivih u savršene.

„Šta mislite da snimimo tok-šou?“ predložila je Arija. Ona je smatrala sebe zvaničnim tvorcom filma o prijateljicama – jedna od mnogih stvari koje je želela da bude kad poraste je da postane drugi Žan-Lik Godar, neki apstraktni francuski režiser. „Ali, ti si slavna. A, Spenser, ti je intervjuiš.“

„Ja ću biti šminkerka“, ponudila se Hana dobrovoljno, kopajući po svom rancu kako bi pronašla tufnasti neseser od vinila za šminku.

„Ja ću da sredim kosu.“ Emili je gurnula iza ušiju crvenkastoplavu kosu ošišanu na bob i požurila do Ali. „Imaš božanstvenu kosu, *chérie*“, rekla je Ali lažno francuskim naglaskom.

Ali je izvukla sladoled iz usta. „Zar *chérie* ne znači *devojka*?“

Ostale su se brzo nasmejale, ali Emili je prebledela. „Ne, devojka je *petite amie*.“ U poslednje vreme, Em je bila preosetljiva kada bi Ali pravila šale na njen račun. Pre nikada nije bila.

„Okej“, rekla je Arija, pobrinuvši se da kamera bude u nivou. „Spremnne ste, narode?“

Spenser se bacila na kauč i stavila je na glavu tijaru od veštačkih dijamantata koja je ostala od njujorške žurke. Cele te večeri je nosila krunu.

„Ne možeš to da nosiš“, odsekla je Ali.

„Zašto da ne?“ Spenser je ispravila krunu.

„Zato. Ako ništa drugo, *ja* sam princeza.“

„Zašto uvek ti da budeš princeza?“ promrmljala je Spenser tiho. Talas nervoze prošao je kroz ostale devojke. U poslednje vreme, Spenser i Ali se nisu baš slagale, a niko nije znao zašto.

Alin mobilni telefon je zablejao. Dohvatila ga je, otvorila i trgnula u stranu kako niko drugi ne bi mogao da vidi. „Slatko.“ Prsti su joj leteli po tastaturi dok je kucala tekst.

„Kome pišeš?“ Emilin glas je bio piskav i slab.

„Ne mogu da kažem. Izvini.“ Ali nije ni podigla pogled.

„Ne možeš da kažeš?“ Spenser se rasrdila. „Kako to misliš da ne možeš da kažeš?“

Ali je pogleda. „Žao mi je, *princezo*. Ne moraš *sve* da znaš.“ Ali je zatvorila telefon i spustila ga na kožni kauč. „Ne počinji još da snimaš, Arija. Moram da piškim.“ Izletela je iz Spenserine dnevne sobe prema kupatilu u hodniku, bacajući štapić od sladoleda u đubre dok je prolazila.

Kada su čule da su se vrata kupatila zatvorila, Spenser je prva progovorila. „Zar ponekad ne poželite da je *ubijete*?“

Ostale su se trgnule. Nikada nisu ružno pričale o Ali. To bi bilo bogohuljenje isto koliko i paljenje zvanične zastave *Rouzvud Deja* na školskom imanju, ili priznanje da Džoni Dep zaista nije bio *tako* sladak – da je zapravo bio mator i grozan.

Naravno, u sebi su imale malo drugačiji osećaj. Ovog proleća Ali se nije toliko družila s njima. Zbližila se sa srednjoškolcima iz ekipe hokejašica na travi i nikada nije pozvala Ariju, Emili, Spenser niti Hanu da im se pridruže na ručku ili da pođu s njima u *King Džejms* tržni centar.

I Ali je počela da krije tajne. Tajni SMS, tajne telefonske pozive, tajno kikotanje o nečemu što im ne bi rekla. Ponekad bi videle da je Alino ime na mreži, ali kada probaju da joj pošalju IM, ona ne bi odgovorila. Otvorile su svoje duše Ali govoreći joj ono što nisu pričale drugima, ono što nisu želele da *iko* zna – i očekivale su od nje da im uzvрати na isti način. Zar ih nije Ali sve naterala pre godinu dana da

obećaju, nakon stravičnog događaja sa Dženom, da će jedna drugoj sve pričati, apsolutno sve, do kraja života?

Devojke su mrzele pomisao na to kakav će biti osmi razred ako se ovako nastavi. Međutim, to nije značilo da mrze Ali.

Arija je uvturala pramen duge, tamne kose oko prstiju i nervozno se nasmejala. „Ubiti je zato što je tako slatka, možda.“ Pritisnula je dugme za uključivanje kamere.

„I zato što nosi veličinu nula“, dodala je Hana.

„Na ovo sam mislila.“ Spenser je pogledala u Alin telefon koji je bio zavučen između dva jastučića na kauču. „Hoćete da pročitamo njene SMS-ove?“

„Ja hoću“, prošaputala je Hana.

Emili je ustala sa rukohvata kauča na kom je sedela. „Ne znam...“ Počela je da se udaljava od Alinog telefona kao da će biti kriva ako samo bude blizu njega.

Spenser je zgrabila Alin telefon. Znatiželjno je pogledala u crni ekran. „Hajde. Zar ne želite da znate ko joj je poslao SMS?“

„Verovatno je Kejt“, prošaputala je Emili, misleći na jednu od Alinih prijateljica sa hokeja. „Trebalo bi da ga ostaviš, Spens.“

Arija je skinula kameru sa stalka i otišla je do Spenser. „Hajde da uradimo to.“

Okupile su se. Spenser je otvorila telefon i pritisnula dugme. „Zaključan je.“

„Da li znate njenu lozinku?“ pitala je Arija i dalje snimajući.

„Probaj njen rođendan“, prošaputala je Hana. Uzela je telefon od Spenser i ukucala brojeve. Ekran se nije promenio. „Šta sad da radim?“

Čule su Alin glas pre nego što su je videle. „Šta radite, narode?“

Spenser je spustila Alin telefon nazad na kauč. Hana se tako naglo odmakla da je udarila cevanicu o stočić za kafu.

Ali je uletela u dnevnu sobu, a obrve su joj bile spojene. „Gledale ste moj telefon?“

„Naravno da ne!“ uzviknula je Hana.

„Jesmo“, priznala je Emili dok je sedala na krevet, a zatim ponovo ustala. Arija ju je pogledala, a zatim se sakrila iza kamere.

Međutim, Ali nije više obraćala pažnju na njih. Spenserina starija sestra, Melisa, učenica završnog razreda, uletela je iz garaže u kuhinju Hejstingsovih. Na ruci joj je bila obešena kesa iz *Otoa*, restorana u komšiluku njihove kuće. Sa njom je bio njen božanstveni dečko, Ijan. Ali se ispravila. Spenser je zagladila tamnoplavu kosu i ispravila tijaru.

Ijan je ušao u dnevnu sobu. „Hej, devojke.“

„Čao“, rekla je Spenser glasno. „Kako si, Ijane?“

„Kul.“ Ijan se osmehnuo ka Spenser. „Slatka kruna.“

„Hvala!“ Spenser je treptala svojim crnim trepavicama.

Ali prevrnu očima. „Budi malo manje providna“, otpevala je tiho.

Međutim, bilo je teško ne zatreskati se u Ijana. Imao je kovrdžavu plavu kosu, savršene bele zube, zapanjujuće plave oči, i nijedna od njih nije mogla da zaboravi nedavnu fudbalsku utakmicu kada je presvlačio dres usred četvrtine i kada su pet veličanstvenih sekundi imale pun pogled na njegove gole grudi. Skoro je bilo opšte verovanje da je njegova božanstvenost protraćena na Melisu, koja je potpuno nadmena i ponašala se prilično kao gospođa Hejstings, Spenserina majka.

Ijan se spustio na ivicu kreveta blizu Ali. „Pa, šta radite, devojke?“

„Oh, ništa posebno“, rekla je Arija, nameštajući fokus kamere. „Snimamo film.“

„Film?“ Ijana je to zabavilo. „Mogu li ja biti u njemu?“

„Naravno“, rekla je Spenser brzo. Bacila se dole s njegove druge strane.

Ijan se osmehnuo u kameru. „Pa, kakav je moj tekst?“

„To je tok-šou“, objasnila je Spenser. Pogledala je u Ali procenjujući njenu reakciju, međutim, Ali nije odgovorila. „Ja sam domaćin. Ti i Ali ste moji gosti. Počecu s tobom.“

Ali je sarkastično frknula i Spenserini obrazi su buknuili kao njena ružičasta *ralf loren* majica. Ijan je pustio da usputna primedba prođe. „Okej. Počni s intervjuom.“

Spenser je sela uspravno na kauč, prekrstila je svoje mišićave noge baš kao domaćica tok-šoua. Uzela je roze mikrofon od Haninih karaoka i držala ga ispod brade. „Dobro došli u šou Spenser Hejstings. Moje prvo pitanje...“

„Pitaj ga ko mu je omiljeni nastavnik u Rouzvudu“, viknula je Arija.

Ali je živnula. Njene plave oči sunuše. „To je dobro pitanje za tebe, Arija. Njega bi trebalo da pitaš da li želi da se smuva sa nekom nastavnicom. Na pustom parkingu.“

Arija je uzdahnula. Hana i Emili, koje su stajale sa strane, blizu kredenca, razmenile su zbunjene poglede.

„Svi moji nastavnici su psi“, rekao je Ijan polako, ne kapirajući šta se dešava.

„Ijane, možeš li mi, *molim te*, pomoći?“ Melisa je zveckala po kuhinji.

„Samo časak“, doviknuo je Ijan.

„*Ijane*“, Melisa je zvučala iznervirano.

„Imam i ja jedno.“ Spenser je zabacila svoju dugu, plavu kosu iza ušiju. Godilo joj je što je Ijan poklanjao više pažnje njima nego Melisi. „Šta bi za tebe bio vrhunski poklon za kraj godine?“

„*Ijane*“, zvala je Melisa kroz zube, a Spenser je pogledala sestru kroz francuska vrata na kuhinji. Svetlost iz frižidera bacala je senku na njeno lice.

„Polako“, odgovorio je Ijan ignorišući je.

„Želeo bih čas bejz-džampinga.“

„Bejz-džampinga?“ uzviknula je Arija. „Šta je to?“

„Skakanje padobranom s vrha zgrada“, objasnio je Ijan.

Dok je Ijan pričao priču o Hanteru Kvinanu, jednom od njegovih prijatelja koji je već skakao, devojkice su se žudno nagnule napred. Arija je fokusirala kameru na Ijanovu vilicu koja je bila kao isklesana u kamenu. Oči su joj za trenutak sevnule ka Ali. Sedela je pored Ijana i zurila u prazno. Da li se Ali *dosadivala*? Verovatno je imala pametnija posla – to su verovatno bili planovi sa njenim glamuroznim starijim prijateljicama.

Arija je ponovo pogledala ka Alinom telefonu koji je bio na ja-stučetu pored njene ruke. Šta je skrivala od njih? Na šta se namerila?

Zar ponekad ne poželite da je ubijete? Spenserino pitanje lebdelo je kroz Arijine misli dok je Ijan pričao nepovezano bez prestanka. Duboko u sebi je znala da su se sve tako osećale. Možda bi bilo bolje ako bi Ali jednostavno... otišla, umesto što ih zapostavlja.

„Pa, Hanter kaže da je osetio najneverovatnije uzbuđenje kada je skočio“, zaključio je Ijan. „Bolje nego bilo šta drugo. Uključujući i seks.“

„*Ijane*“, upozorila ga je Melisa.

„Da ne poveruješ.“ Spenser je pogledala u Ali koja je bila s druge Ijanove strane. „Zar ne?“

„Da.“ Ali je delovala pospano, skoro kao da je bila u transu. „Neverovatno.“

Ostatak nedelje prošao je u magnovenju: završni ispiti, planiranje zabava, još druženja i još napetosti. A onda, poslednje večeri sedmog razreda, Ali je nestala. Samo tako. Jednog trenutka je bila tu, a sledećeg je... nije bilo.

Policija je pretražila Rouzvud u potrazi za dokazima. Sve četiri devojke su ispitivali odvojeno, interesujući se da li se Ali ponašala čudno ili da li se nešto neobično desilo u skorije vreme. Sve su razmišljale dugo i temeljno. Te noći kada je nestala ponašala se čudno – hipnotisala ih je, a onda je istrčala iz ambara pošto su se ona i Spenser bez veze posvađale oko roletni i samo se... *nije vratila*. Ali, da li je bilo još čudnih večeri? Razmišljale su o noći kada su pokušale da pročitaju Aline SMS-ove, ali ne previše – jer nakon Ijanovog i Melisinog odlaska, Ali se popravilo raspoloženje. Imale su takmičenje u plesanju i igrale su uz Haninu karaoke mašinu. Misteriozni SMS-ovi na Alinom telefonu bili su zaboravljeni.

Onda su ih policajci pitali da li su mislile da bi neko blizak Ali možda želeo da je povredi. Hana, Arija i Emili su pomislile na isto:

Zar ponekad ne poželite da je ubijete? Spenser je procedila. Ali ne. Zezala se. Ili nije?

„Niko nije želeo da povredi Ali“, rekla je Emili, terajući brigu iz misli.

„Apsolutno ne“, odgovorila je i Arija u svom odvojenom ispiti-
vanju, skrenuvši pogled sa krupnog policajca koji je sedeo pored
nje na ljuljašci na tremu.

„Mislim da ne“, rekla je Hana u svom iskazu, igrajući se svetlo-
plavom narukvicom koju je Ali napravila za njih posle nezgode sa
Dženom. „Ali nije bila toliko bliska sa velikim brojem ljudi. Samo
sa nama. A sve smo je neizmerno volele.“

Naravno, Spenser je bila ljuta na Ali. Ali, stvarno, duboko u sebi,
zar nisu sve bile? Ona je bila savršena – lepa, pametna, seksi, ne-
odoljiva – i odbacivala ih je. Možda su je mrzele zbog toga. Ali to
nije značilo da je bilo koja od njih želela da ona nestane.

Mada je neverovatno ono što ne vidite. Čak i kada vam je tačno
pred očima.

1.

Spenserin naporan rad se isplati

Spenser Hejstings je trebalo da spava u pola sedam, u ponedeljak ujutru. Umesto toga ona je sedela u plavo-zelenoj čekaonici terapeuta, osećajući se pomalo kao da je zarobljena u nekom akvarijumu. Njena starija sestra Melisa sedela je preko puta u stolici smaragdne boje. Melisa je podigla pogled sa udžbenika iz predmeta *Principi tržišta u razvoju* – pohađala je MBA program na Univerzitetu Pensilvanija – i uputila je Spenser materinski osmeh.

„Osećam se toliko *jasnije* od kad sam počela da dolazim kod dr Evans“, prela je Melisa čiji je termin bio zakazan odmah posle Spenserinog. „Dopašće ti se. Neverovatna je.“

Naravno da je *neverovatna*, pomislila je Spenser zlovoljno. Melisa bi o svakom ko bi je slušao ceo sat bez prekida mislila da je neverovatan.

„Ali, možda će početi malo grublje, Spens“, upozorila ju je Melisa, zatvarajući knjigu. „Reći će ti nešto o tebi samoj što nećeš želiti da čuješ.“

Spenser je prebacila težinu na drugu stranu. „Nemam ja šest godina. Mogu da podnesem kritike.“

Melisa je blago podigla obrve, jasno pokazujući da nije baš sigurna u to. Spenser se sakrila iza *Filadelfija* magazina, zapitavši se ponovo zašto se nalazi ovde. Njena majka, Veronika, zakazala je razgovor sa terapeutom – *Melisinim* terapeutom – nakon što je Spenserina stara prijateljica, Alison Dilorentis, nađena mrtva, a Tobi Kavano izvršio samoubistvo. Spenser je podozrivo pomislila da bi taj razgovor trebalo da razjasni zašto se muvala sa Melisinim dečkom, Vrenom. Međutim, Spenser je to dobro prihvatila. Stvarno. A zar neće odlazak kod terapeuta njenog najgoreg neprijatelja biti kao odlazak kod plastičnog hirurga neke ružne devojke. Spenser se plašila da će sa svoje prve seanse verovatno izaći sa mentalnim ekvivalentom odvratno iskošenih duda.

Upravo u tom trenutku vrata kancelarije su se otvorila i kroz njih je proturila glavu mala, plava žena sa naočarima od kornjačinog oklopa, obučena u crnu tuniku i crne pantalone.

„Spenser?“ rekla je žena. „Ja sam doktor Evans. Uđi.“

Spenser je ušla u kancelariju dr Evans, koja je bila skromna i svetla i srećom ni nalik na čekaonicu. U njoj se nalazio kauč od crne kože i stolica presvučena sivim antilopom. Na velikom stolu je stajao telefon, gomila fascikli od manilskog papira, stona lampa i jedna od onih tromih igračkica ptice koja pije, a koje je voleo gospodin Kraft, profesor nauke o Zemlji. Dr Evans se smestila na stolicu, a Spenser je pokazala da sedne na kauč.

„Pa“, rekla je dr Evans kada su se udobno namestile, „čula sam dosta o tebi.“

Spenser je nabrala nos i bacila pogled ka čekaonici. „Od Melise, pretpostavljam?“

„Od tvoje mame.“ Dr Evans je otvorila prvu stranu u svojoj crvenoj svesci. „Kaže da si imala neku gungulu u životu, naročito u poslednje vreme.“

Spenser je prikovala pogled za stočić pored kauča. Na njemu je bila posuda sa bombonama, kutija papirnih maramica – *naravno* – i tabla sa čiodama za jednu od igara koje služe kao test inteligencije,